Placat,

hvorved

adskillige Poster i Placaten af 1ste Junii 1792 nøyere bestemmes, til at forebygge utilladelige Handels-Anlæg i Island, samt flere ved Handelen sammesteds forefaldne Misbrug.

Kiøbenhavn,
trykt hos Directeur P. M. Høpffner, Hans Kongelige Majestæts og Universitetets første Bogtrykker.

Landsbókasafn Íslands

Hans Kongelige Majestæts til Danmark og Norge &c. Præsident, Deputerede og Tilforordnede i Rentekammer-Collegio,

giøre hermed vitterligt: At, ligesom Hans Kongelige Majestæt ved Resolution af 30 May forrige Aar, som af Rentekammeret er ved en Placat af 1 Junii næstefter bekiendtgiort, allernaadigst har fundet for godt at give nogle, af de Handlende paa Island for endeel mistydede, Steder saavel i Forordningen, angaaende den islandske Handel og Skibsfart, af 13 Junii 1787, som i andre hertil henhørende Anordninger, en mere bestemt Fortolkning, til at forebygge Misbrug og Underslæb fra Handelens Side, saa har Hans Majestæt, paa det at Hensigten med benævnte allerhøyeste Resolution destobedre maae kunne opnaaes, allernaadigst fundet for godt under 17de i denne Maaned end videre at bestemme følgende Poster til Jagttagelse og Efterlevelse af Vedkommende:

1) Foruden hvad ved forbemeldte Placat under Litr. a. er anordnet om Speculant-Handel, skal det paa det strængeste være forbudet at opsette Vare til Forhandling hos Bønder eller andre, hvem det og maatte være, samt at udsende nogen med Vare til Forhandling i Landet; ligesom og de, der befindes at handle herimod, eller imod hvad ved forommeldte Placat er anordnet, skulle straffes med en Mulct af ¼ Part af de Vares Værdie, hvormed Handelen er dreven, saavel af de i Land bragte Cargason-Vare, som de indhandlede islandske Vare, og hvad enten det er Skipper eller Styrmand, der har paataget sig at drive en saadan Handel, skulle de derforuden bøde 20 Rdlr., og de Islændere, eller andre i Landet boesatte, der lade sig bruge til saadan Handel, skulle ligeledes bøde fra 5 til 10 Rdlr. efter Omstændighederne.

2) Den samme Straf skulle og de i Island etablerede Handlende være underkastede, som handle imod hvad ved Placaten under Litr. b. er anordnet. De Handlende fra Danmark, Norge og Hertugdømmene, som ved deres Handel paa Island ikke holde sig Placatens Bydende under Litr. c. efterretlig, straffes paa lige Maade.

3) Naar derimod de Handlende fra Danmark, Norge eller Hertugdommene, efter hvad ved Placaten under Litr. c. er anordnet, oprette en stadig Handel i Kiøbstæder, og der holde Dug og Disk, i det mindste ved deres Factor, have de Ret til at handle paa de i samme Kiøbstæders District autoriserede Udligger-Steder, og bør en saadan Factor i Følge Placaten tage Borgerskab; derimod kunne Factorer og Betiente, som de Kiøbmænd, der have antaget de forrige Kongelige Handelshuse, Effecter og Inventarier, og selv taget Borgerskab, bruge til deres Handel, fritages fra at tage Borgerskab.

4) Det skal være aldeles forbudet at udstæde Borgerskabs-Breve til Bønder, og skulle de Borgerskabs-Breve, som til saadanne allerede maatte være udstædte, afskaffes og tilbagekaldes, med mindre de ville nedsette sig i Kiøbstæden, for der alene at bruge borgerlig Næring i Følge Privilegierne, men ingenlunde at drive Handel paa deres Gaarde, under Straf af forommeldte Bøder.

5) Befindes nogen Frie- eller Speculant-Handler at ligge og handle over de ved Anordningerne bestemte 4 Uger ved Kiøbstæderne, eller de autoriserede Udliggerstæder, og der drive Handel, da skulle de, som saadan Handel forestaae, være sig Skipper, Styrmand eller Matros, bøde 4 Rdlr. for hver Dag, de beviisligen ligge over denne Tid.

6) Ligeledes skal den Speculant-Handler, der ligger paa Udhavne, hvor intet ordentligt eller autoriseret Handelssted har været, eller i Fiorder og Bugter, for at handle, være forfalden i de ved 1 §. anordnede Bøder.

7) Af foranførte Bøder tilfalder Angiveren $\frac{1}{4}$ Deel, Justits-Kassen $\frac{1}{4}$ Deel, Tugthuus-Kassen $\frac{1}{4}$ Deel og den øvrige $\frac{1}{4}$ Deel, om Bøderne ere under 10 Rdlr., Sognets Fattige; men ere de 10 Rdlr. og derover, da hele Districtets Fattige, og maa den Kiøbmand, i hvis District saadan ulovlig Handel drives, ikke allene have Ret til at angive samme, men og til i Øvrighedens Fraværelse med tiltagne Mænd at lade Varerne seqvestrere, imod strax at reqvirere Øvrigheden til at afholde lovmæssig Forretning,

og derefter at foretage Sagen til videre Behandling efter Anordningerne paa den Skyldiges Bekostning.

Hvorefter alle Vedkommende kunne vide at rette sig.

Rentekammeret den 23 April 1793.

Reventlow.

Hanſen. Hoë. Colbiörnſen.

Kölle. Schiönning. Wormſkiold. Budt. M. v. Eſſen.
Meincke. Hammeleff. Johannſen. Vorndran. Wadum.

Gundelach,
Fuldmægtig.